

SENTÈNCIA 2002-22 DE 4 DE JUNY DE 2002

ESTRANGERS. Renovació de l'autorització temporal de residència i treball. La residència efectiva en el Principat suposa que el centre d'interessos personals i patrimonials estigui situat en territori andorrà.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El Sr. R.E.B. va interposar recurs contra la decisió del Govern de data 22 de novembre de 2000, confirmant la resolució del Ministre d'Interior de 4 de setembre de 2000.

2.- En la sentència de 28 de setembre de 2001, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. R.E.B..

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 11 de desembre de 2001, el Sr. R.E.B. es limita a manifestar que "la sentència recorreguda interpreta que el Sr. R.E.B. no resideix al Principat, extrem aquest que no es pot compartir, per tant simplement el que fa el Sr. R.E.B. és dividir la seva residència entre el principat i la Població d'Alinyà".

En el seu escrit de conclusions de data 7 de febrer de 2002, precisa que gaudeix igualment d'altre negoci, però compartit amb Espanya, que requereix desplaçaments sobre tot els caps de setmana, donat que en ser un restaurant són els dies que més es treballa.

4.- En la seva contesta de data 14 de gener de 2002, el M.I. Govern manifesta principalment:

- que el Sr. R.E.B. no reunia els requisits de residència continuada i de treball estable al Principat, preceptius per a renovar una autorització d'immigració

- que la seva residència principal és la vila d'Alinyà i la seva estada al país és de dos o tres cops per setmana, doncs tant sols efectua visites esporàdiques.

Ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 13 de febrer de 2002.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- La situació jurídica del Sr. R.E.B. s'ha d'apreciar segons les disposicions del Decret de 3 de juliol de 1980, que és el text que actualment està en vigor al Principat.

Segons la jurisprudència d'aquesta Sala, “el que permet la renovació de les autoritzacions d'aquesta classe, és no solament la residència efectiva en el territori nacional sinó, en aquest cas, el fet de tenir un treball estable, que constitueixi els pressupòsits de fet sobre els quals es va lliurar l'autorització de la que se'n demana la renovació” (Sentència 96-22 del 6 de juny de 1996, veure igualment la sentència 01-50 de 14 de desembre de 2001).

Concretament, per determinar la “residència efectiva” cal tenir en consideració el conjunt d'ingressos però també la situació personal i familiar. La residència efectiva suposa que el centre d'interessos personals i patrimonials estigui situat en territori andorrà.

Tercer.- En aquest cas, resulta de l'enquesta de la Policia (veure foli 82), “que el sol·licitant és desconegut del veïnat; que és efectivament titular de la societat M.S.L., però que no s'hi ha trobat ningú”.

Mostra clarament que el Sr. R.E.B. no té el centre dels seus interessos personals i patrimonials en territori andorrà. És simplement propietari d'un apartament a Ordino (veure foli 33), parròquia en la qual paga els impostos locals”, (veure foli 55). Però aquests elements no són suficients per caracteritzar la residència efectiva en el Principat, com ja ha jutjat aquesta Sala en la Sentència núm. 96-22 de 6 de juny de 1996.

La decisió de rebuig de la renovació de l'autorització és per tant conforme a dret.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. R.E.B.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la decisió del Govern de data 22 de novembre de 2000, confirmatòria de la resolució del Ministre d'Interior de 4 de setembre de 2000, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.